1.จรรยาบรรณนักบริหาร

จรรยาบรรณนักบริหาร
และนักรัฐศาสตร์

2.จรรยาบรรณ
นักรัฐศาสตร์

1.จรรยาบรรณนักบริหาร

1.มุ่งทำงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าของหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ

2.มีเมตตา กรุณา และพึงยึดหลักพรหมวิหาร 4 เป็นหลัก

3.ประพฤติปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี ตรงต่อเวลา ไม่นำเวลาของราชการไปทำงานส่วนตัว ไม่นำของหลวงไปใช้ พูดจา กิริยา แต่งกายให้เรียบร้อย

4.ตั้งมั่นอยู่ในความยุติธรรมและให้ความเสมอภาคกับผู้มาติดต่อ

5.พึ่งหมั่นศึกษาค้นคว้าอยู่เสมอเพื่อให้เป็นผู้ที่ทันสมัย

6.ไม่ใช้กลวิธี หรืออิทธิพลเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัวให้เหนือกว่าข้าราชการอื่น

7.พึงรักษาความลับของผู้ใต้บังคับบัญชา

8.พึงรับผิดชอบต่อทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน ไม่ปัดความรับผิดชอบไปให้ผู้ใต้บังคับบัญชา คือ กล้ารับผิด ไม่ใช่คอยแต่จะรับชอบ

9.พึงอดทนด้วยความเยือกเย็นต่อคำพูดที่ขัดแย้งหรือไม่เป็นมิตร

10.พึงเอาใจใส่ดูแลทุกข์ สุข ของผู้ใต้บังคับบัญชาเสมอ

11.พึงระมัดระวังคำพูด ไม่ดุด่าคนอื่นต่อหน้าคนทั้งหลาย แต่ยกย่องความคิดที่ปรากฏต่อหน้าคนอื่นเมื่อมีโอกาส

12.พึงงดเว้นอบายมุขทั้งปวง อันจะทำให้สังคมรังเกียจตามวัฒนธรรมไทย

13.พึงสุภาพ อ่อนโยนกับผู้ใต้บังคับบัญชาและบุคคลทั่ว ๆ ไป

14.มีความซื่อสัตย์สุจริต

15.ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น เช่น เรี่ยไร ขอบริจาคเงิน เป็นต้น

16.ปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยวิธีสร้างสรรค์ และมีบทบาทให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการทำงานเพื่อจุดประสงค์การเพิ่มผลผลิต

17.ส่งเสริมให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการวางแผนงาน ออกแบบการทำงาน ไม่ล่วงล้ำความเป็นส่วนตัวของผู้ใต้บังคับบัญชา จัดหาสวัสดิการที่เหมาะสมและบำเหน็จ บำนาญ

18.นำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ด้วยความระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบทางด้านลบต่อประชาชน

19.มีความรอบคอบ เล็งเห็นหรือหยั่งรู้ได้ง่ายและชัดเจนว่าอะไรควรประพฤติ อะไรไม่ควรประพฤติ

20.มีความกล้าหาญ กล้าเสี่ยงต่อการเข้าใจผิด กล้าเผชิญต่อการใส่ร้ายและเยาะเย้ย เมื่อมั่นใจว่าตนกระทำความดี

21.รู้จักประมาณ รู้จักควบคุม ความต้องการและการกระทำต่างๆ ให้อยู่ในขอบเขตอันควรแก่สภาพและฐานะของบุคคล ไม่ก้าวก่ายสิทธิอันชอบของผู้อื่น

22.ควรมีทักษะเกี่ยวกับคน ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำ จูงใจ และชักจูงผู้อื่นให้ปฏิบัติงานโดยการบรรจุเป้าหมาย มีบทบาทในการติดต่อบริหารให้กลุ่มงานต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันอย่างราบรื่น

23.เป็นผู้มีจินตนาการ มีภาพแห่งอนาคตที่ชัดเจน มีการวางแผน

24.เป็นผู้มีความเสียสละ มีน้ำใจ ใจกว้าง

25.เป็นผู้ให้มากกว่า เป็นผู้รับ

26.รู้จักการให้อภัย และให้โอกาสอยู่เสมอ

27.ถ้าไม่ไหวจริง ๆ ตัดนิ้วร้ายนั้นเสีย (อย่าใจอ่อน) (เดี๋ยวจะทำให้มือเน่าทั้งมือ) หลังจากใช้ทุกวิถีทางแล้ว

2.จรรยาบรรณนักรัฐศาสตร์

1.รับใช้ประชาชน

2.พึงเป็นผู้รอบรู้ทั้งศาสตร์ และศิลป์

3.ตั้งอยู่ในสุจริต 3 ประการ คือ กาย วาจา ใจ และมีความพอใจที่จะระงับความเดือดร้อนของประชาชน

4.พึงมีศรัทธา และเชื่อมั่นในเกียรติยศ ศักดิ์ศรี และความสามารถในการเข้าถึงเหตุผลของเพื่อนมนุษย์

5.มีวิริยะ อุตสาหะ พยายามพากเพียร และภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

6.หมั่นศึกษา สัมผัส และสัมพันธ์กับประชาชนเพื่อเรียนรู้ภูมิปัญญาและประสบการณ์ของประชาชน นำความรู้มาประกอบการตัดสินใจและการปฏิบัติงาน

7.พึงยึดมั่นในหลักนิติธรรม หลักประชาธิปไตย ยึดหลักการดำเนินงานว่าจะต้องถูกต้องทางศีลธรรมทั้งด้านเป้าหมาย และวิธีการ

8.พึงถือว่าการปฏิบัติงานหรือการใช้อำนาจรัฐ นั้นเป็นไปเพื่อรับใช้ชาติและประชาชน มิใช่รับใช้ตนเอง หรือพวกพ้อง

9.พึงถือว่าการปฏิบัติ หรือการใช้อำนาจนั้นเป็นไปเพื่อรับใช้สาธารณะโดยมิได้ถือเป็นอาชีพ เพื่อทำให้ตนเอง หรือพวกพ้องมั่งคั่ง

10.มีความยุติธรรม

11.พึงเข้ามีส่วนร่วมอย่างสันติวิธีด้วยความบริสุทธิ์ใจ

12.เคารพสิทธิ์และศักดิ์ศรีของประชาชน

13.มิควรใช้วิชาชีพเพื่อแสวงหาอำนาจ ลาภ ยศ สรรเสริญ

14.มิควรใช้วิชาชีพเพื่อส่งเสริมสนับสนุนระบอบการเมืองแบบเผด็จการ

15.มิควรใช้วิชาชีพเพื่อเพิ่มพูนอำนาจความแข็งแกร่งของตนเอง หรือพวกพ้อง โดยไม่คำนึงถึงประชาชน

16.มิควรใช้วิชาชีพเพื่อทำลาย สลาย หรือลดการตื่นตัว และความกระตือรือร้นของประชาชน ที่ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองและบริหาร

17.มิควรใช้วิชาชีพเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ

18.มิควรใช้วิชาชีพเพื่อนำเอาหลักการเพียงบางส่วน หรือความสะดวกทางการเมือง การบริหาร มาใช้โดยละเลยหลักนิติธรรม และหลักประชาธิปไตย

19.จะทำอะไร ควรมี สติ อยู่เสมอว่า อะไรควรทำ ไม่ควรทำ อะไรถูก อะไรผิด

20.พึงระลึกอยู่เสมอ ทุกสิ่งทุกอย่างเป็น “อนิจจัง” เป็น “โลกธรรม 8”

1.มียศ 2.เสื่อมยศ 3.มีลาภ 4.เสื่อมลาภ

5.มีสรรเสริญ 6.มีนินทา ว่าร้าย 7.มีสุข 8.มีทุกข์